

staa paa dette Grundlag og samtidig udtale sig, som om de i Virkeligheden ville spare Penge, hvad de slet ikke tilsigte.

Naar det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) har sagt om det ærede Medlem fra Æbeltoft (Neergaard), at det Finanslovforslag, han fremsatte, var finansielt uforvarsligt, og bebrejdede ham Militærbudgettets Affattelse, ønsker jeg ogsaa hertil at gøre en Bemærkning, nemlig den, at Loven blev vedtaget den 24. September og stadfæstet den 30. September, at Finanslovforslaget allerede paa dette Tidspunkt, som det ærede Medlem meget vel ved, er færdigt, og at disse Summer i sidste Øjeblik kom ind, uden at man den Gang kunde se, hvorvidt det kunde lykkes for Forsvarsministeren at sætte væsentlige Arbejder i Gang i det nuværende Finansaar. Ved anstrengt Arbejde i Ministeriet lykkedes det at sætte mange af de ved Loven vedtagne Arbejder i Gang, saa at der nu paa Tillægsbevillingsloven findes opført et Beløb af omtrent 1½ Mill. Kr. til Fodfolkets Trænmateriel, Beholdning af Haandvaaben, Ammunition til Haandvaaben, Munderingssager og Øvelseslejre og desuden 1 Mill. Kr. til Artilleriemateriel til Københavns Søbefæstning og 220,000 Kr. til Ingeniørarbejder og et Par Millioner Kr. til Flaadens Udvidelse med Torpedobaade. Det ønsker jeg at lægge Vægt paa, thi ingen kunde den 30. September forudse, hvor vidt man kunde naa i den kommende Halvdel af Oktober Maaned.

Men naar det ærede Medlem har ønsket at gøre Forhandlingen om denne Sag politisk, skal jeg sige, at det springende Punkt i den politiske Del af Sagen netop er, at det Parti, der gjorde Sagen til en Landsulykke, medens vi forhandlede om den, nu søger at gennemføre den loyalt helt igennem, idet det raaber paa, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, uden at tænke paa, at Loven ogsaa kunde ændres, hvis den virkelig var en Landsulykke.

Rode: Det ærede Medlem siger, at vi raabe paa, at Lov er Lov, og at Loven skal overholdes. Jeg antager, at ethvert Medlem, som staar her i denne Sal, er simpelthen forpligtet til at sige, at Lov er Lov, og at Loven skal overholdes, og at der overhovedet ikke er noget som helst andet Synspunkt, under hvilket man kan deltage i Lovgivningsarbejdet her i Salen end det, som angives herigennem. De Herrer have gennemført efter vor Opfat-

telse skadelige Love, men disse Love ere vi, naar vort Parti ved Omstændighedernes Magt er blevet sat i Spidsen for Regeringen, nødte til at administrere, hvis man da ikke vil gaa væk fra alle de Synspunkter, som gælde for Lovgivningsarbejdet her i Landet. Det ærede Medlem, som nu ilede det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) til Hjælp, erindrer maaske, at han i 1894—95 sammen med andre Venstremænd, bl. a. Venstremænd af det Parti, jeg tilhører, bekæmpede som landsskadeligt og farligt et politisk Forlig, og da dette blev gennemført, sagde han: Hvad der er vedtaget, ere vi nu nødte til at bøje os for og nødte til at anerkende. Det var dette Standpunkt, hele Reformpartiet optog og stod paa, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem er i Stand til at benægte, at det var rigtigt, og det er det samme Synspunkt, vi nu gøre gældende. Vi arbejdede den Gang paa at komme bort fra det skadelige, der skete, da vi vare i Mindretal, og det ville vi ogsaa gøre nu.

Maa jeg faa Lov at tilføje en Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fornylig udtalte om, hvad der var det pædagogiske Moment i det, der skete ved det sidste Ministerskifte, og i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) siger er det karakteristiske i denne Debat. Det karakteristiske er, at det skete har øvet en pædagogisk Indflydelse paa det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Æbeltoft, saaledes at de ere forvandlede fra Medlemmer af et overvejende militært Ministerium til Politikere, der skulle ud i Landet og underkaste sig Vælgernes Afgørelse over Budgettet. Og denne Forvandling har haft den pædagogiske Indflydelse, at de nu forstaa, at det er ganske nødvendigt at stemme for en total Forvandling af det politiske Indhold i deres Budget.

J. C. Christensen: Jeg ønsker blot med et Par Ord at fastholde det fremspringende Moment i denne Sag. Det er og bliver dette, at det ærede Medlem, hans Parti og hans Regering ville have disse Love førte ud i Livet ligesom vi andre. Vi ere enige om, at de skulle føres ud i Livet. Nu siger det ærede Medlem, at vi alle her i Salen ere nødte til at bøje os for de bestaaende Love og administrere efter dem. Det er sandt, men vi ere ikke alle nødte til at undlade at stille Forslag